

Franse Alpen in cijfers

4808

meter hoog is de Mont Blanc volgens een meting in 2015. Een eerdere meting kwam tot 4810 meter.

21

haarspeldbochten telt de Alpe d'Huez, de beroemde berg die regelmatig tijdens de Tour de France wordt beklommen.

1924

was het jaar waarin in Chamonix de allereerste Olympische Winterspelen werden gehouden.

37

klokken hangen er in de toren van de Basilique de la Visitation in Annecy.

80

meter diep is het Meer van Annecy op het diepste punt.

2

nationale parken kun je bezoeken in de Franse Alpen, plus drie regionale natuurparken.

5

Franse departementen besturen het gebied van de Franse Alpen: Ain, Isère, Drôme, Savoie en Haute-Savoie.

1786

was het jaar waarin twee klimmers voor het eerst de top van de Mont Blanc bereikten.

293

atleten deden mee tijdens de eerste Olympische Winterspelen in 1924.

33

ton weegt de zwaarste klok ter wereld die is gegoten in de kerkklokkengieterij in Sevrier. Nu is hier een museum gevestigd.

720

kilometer lang is de Route des Grandes Alpes, een toeristische route die de Alpen van noord naar zuid doorsnijdt en daarbij zestien alpenpassen passeert.

3,5

miljoen glazen mozaïekstukjes zijn verwerkt in het plafond van het Casino in Aix-les-Bains.

3

keer werden de Olympische Winterspelen in de Franse Alpen georganiseerd: in 1924 in Chamonix, in 1968 in Grenoble en in 1992 in Albertville.

95

meter schuift de Mer de Glace, de grote gletsjer bij de Mont Blanc, elk jaar naar beneden.

1898

was het jaar waarin keizerin Elisabeth van Oostenrijk, beter bekend als Sisi, aan de oever van het Meer van Genève werd doodgestoken door een Italiaanse anarchist.

160.650

inwoners telt de grootste stad van de Franse Alpen, Grenoble.

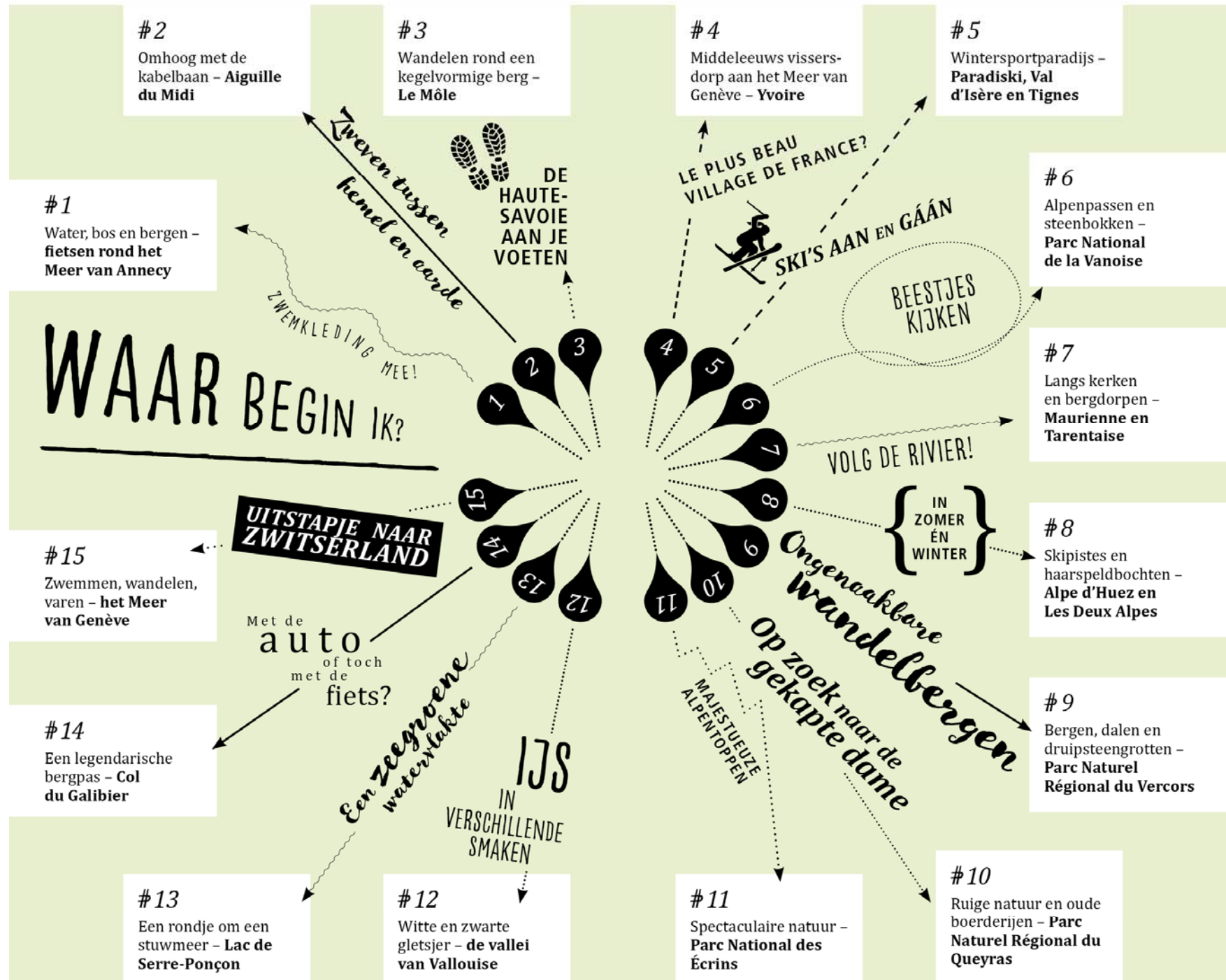
1500

mensen moesten verhuizen toen in 1955 werd begonnen met de aanleg van het Lac de Serre-Ponçon, een enorm stuwmeer in de Hautes-Alpes.

500
liter water spuit de Jet d'Eau, de beroemde fontein van Genève, per seconde 140 m de lucht in.

Het kompas van de Franse Alpen

15 manieren om je onder te dompelen in de streek

2

Omhoog met de kabelbaan – Aiguille du Midi

Geen bergbeklimmer? Dan zijn er andere manieren om de toppen rond de Mont Blanc te bekijken. Een kabelbaan brengt je in een mum van tijd naar de eindeloos hoge Aiguille du Midi, waar een majestueus alpenpanorama wacht. ▼ Een hemelse – zij het ook prijzige – ervaring!

Tussen hemel en aarde

Vanuit **Chamonix** gaat de kabelbaan in twee etapes bijna loodrecht omhoog naar de Aiguille du Midi (3842 m). Het idee voor de kabelbaan ontstond in 1909, maar het bleek technisch moeilijker dan gedacht. Uiteindelijk werd het eerste traject in 1924 voltooid en de rest in 1955. In 1991 volgde een grondige modernisering.

De totale tocht duurt slechts twintig minuten, maar vraagt wel de nodige moed van mensen met hoogtevrees. Eerst scheer je in een grote cabine over de dennenbomen naar een tussenstation op het Plan de l'Aiguille (2317 m). Echt spectaculair is het tweede traject: de cabine zweeft boven een grote leegte en klimt dan steil omhoog naar de noordflank van de top. De beloning: een magnifiek uitzicht! Althans, bij helder weer ...

Zicht op de Mont Blanc

Vanaf de verschillende panoramaterrassen op de top kijk je uit over de Franse, Zwitserse en Italiaanse Alpen. Blikvanger is de altijd witte top van de Mont Blanc (4808 m). Een lift leidt dwars door de rotsen naar een nog hoger gelegen observatiepunt. Spannend is de Pas dans le Vide, een glazen cabine boven een gapend gat waar je als bezoeker in kunt stappen. Wie durft?

Na een eventuele lunch in het restaurant 1 kun je voor een extra uitstapje de **Télécabine Panoramique Mont-Blanc** nemen (twintig minuten) naar de **Pointe Helbronner** (3462 m) aan de Italiaanse kant van de gletsjer. Hier vind je een ijs-

grot die geopend is als de weersomstandigheden het toelaten.

Wandelen

Ervaren bergwandelaars kunnen vanaf de Aiguille du Midi terug naar beneden wandelen. Veel meer wandelmogelijkheden – ook voor minder bedreven bergwandelaars – zijn er vanaf het **Plan de l'Aiguille** halverwege het kabelbaantraject. Vanuit Chamonix loop je hier binnen 3 uur naartoe (je moet dan wel via dezelfde route weer afdalen). Een korte tocht leidt vanaf het Plan de l'Aiguille naar het **Lac Bleu** (2299 m), een meertje aan de voet van spitse rotstoppen. Een redelijk vlakke wandeling van 1,5 tot 2 uur brengt je bij het **Mer de Glace** ► blz. 25). Met de tandradbaan van Montenvers kun je dan terug naar Chamonix.

Omhoog naar de Aiguille du Midi? Neem in elk geval warme kleding en een zonnebril mee. En smeer je goed in met zonnebrandcrème. Kinderen onder de drie jaar mogen niet mee. Kinderen tot vijf jaar en mensen met hartproblemen wordt afgeraden in de kabelbanen te stappen.

Scherp als een naald priemt de Aiguille du Midi de hoogte in. Nog spectaculairder is de kabelbaan ernaartoe. Hoogtevrees? Dan misschien toch maar een andere bestemming kiezen ...

INFO EN OPENINGSTIJDEN

Téléphérique de l'Aiguille du Midi: 100, place de l'Aiguille du Midi, tel. 04 50 53 22 75, www.chamonix.com, dag., gesl. begin nov.-half dec., volwassene vanaf € 49,50 enkele reis, vanaf € 61,50 retour. Korting voor gezinnen en kinderen.

Télécabine Panoramique Mont-Blanc naar Pointe Helbronner: www.chamonix.com, juni-sept., volwassene € 89 retour.

ETEN EN DRINKEN

De naam van restaurant **Le 3842** 1 (tel. 04 50 55 82 23, www.aiguilledumidi-restaurant.com, gesl. begin nov.-half dec.) verwijst naar de hoogte waarop het is gelegen. Op tafel komen gerechten voor fijnproevers uit de Haute-Savoie en de rest van Frankrijk.

OVERNACHTEN

Terminal Neige Refuge du Montenvers 1 (Mer de Glace, tel. 04 57

74 74 74, <http://montenvers.terminal-neige.com>, 2 pk vanaf ca. € 200) is alleen met de tandradbaan of te voet bereikbaar. Dit hooggelegen hotel op 1913 m is in 1880 gebouwd en biedt een prachtig uitzicht op de bergen en het Mer de Glace. Wel reserveren! Er is ook een restaurant met een terras en een dagmenu voor ca. € 30.

Uitneembare kaart: G/H 4 | Kabelbaan en wandeling: halve dag

12

Witte en zwarte gletsjer – de vallei van Vallouise

Op zoek naar een mooie wandeling? De vallei van Vallouise, gelegen ten westen van Briançon, biedt een indrukwekkend wandeldecor van gletsjers en met sneeuw bedekte toppen. Aan het einde van deze vallei starten routes naar de witte en de zwarte gletsjer.

Tussenstop in Vallouise

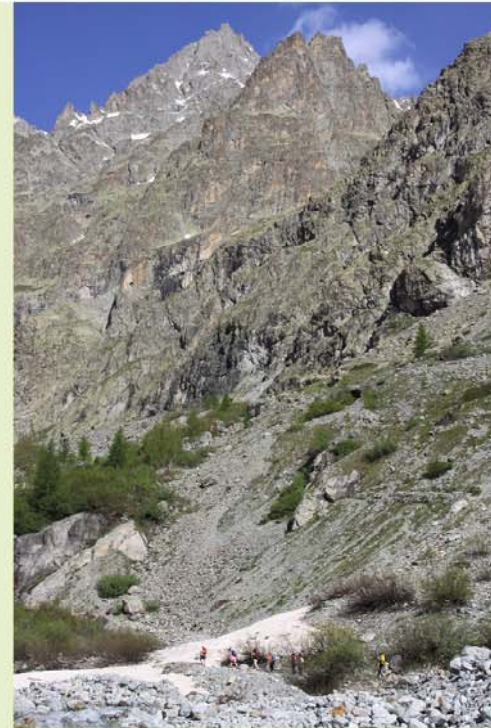
De route naar de startplaats van de wandeling begint bij het dorp **L'Argentière-la-Besée**, dat eenvoudig vanuit Briançon te bereiken is. Hier-vandaan volg je de D994E richting **Vallouise**. Dit slechts 758 inwoners tellende dorp is absoluut een tussenstop waard. Blikvanger is de ijskoude, snelstromende rivier, afkomstig van de gletsjers op enkele kilometers afstand. Op de oevers staan karakteristieke oude stenen boerderijen, die vaak drie verdiepingen tellen en gedecoreerd zijn met oude gereedschappen en zonnewijzers. Kleurrijke bloemen op de houten balkons maken het plaatje compleet. Op de begane grond huisde vroeger het vee, op de eerste verdieping waren de woonvertrekken van de familie en de bovenverdieping diende als graanschuur. De houten deur van de kerk van Saint-Étienne uit de 15e-16e eeuw is mooi bewerkt en het plafond boven het altaar is op bijzondere wijze beschilderd.

Zwarte bladzijde

In de 12e eeuw verzette Pierre Valdo, een handelaar uit Lyon, zich tegen de rijkdom en corruptie van de geestelijkheid en gaf zijn bezittingen aan de armen. De katholieke kerk bestempelde zijn aanhangers, die de Valdois werden genoemd, al gauw als een ketterse sekte. Om aan vervolging te ontkomen, verborgen zij zich in de afgelegen valleien rond Vallouise en Argentières. In de 15e eeuw belandden veel Valdois op de brandstapel, maar het duurde tot in de 18e eeuw

Verrassingen genoeg onderweg naar de witte gletsjer: een alpenmarmot waakt over zijn territorium.

Grillige, kale rotstoppen vormen de achtergrond voor deze wandelroute – zoals de *Barre des Écrins*, met 4101 m de tweede top van Frankrijk.

Hoe komt de startplaats van deze route aan zo'n opvallende naam? Volgens een legende was Madame Carle de vrouw van een rijke edelman uit de vallei. Hij zou in woede zijn uitgebarsten toen hij terugkwam van een reis en ontdekte dat zijn vrouw hem ontrouw was geweest. Hij nam wraak door haar paard geen water te geven. Toen zij een van haar geliefde rijtochtjes door de vallei ging maken, sprong het dier, uitgedroogd, in de ijskoude, snelstromende rivier. Madame Carle zag geen kans zichzelf te redden en verdrinkte.

voordat met dit 'probleem' definitief werd afge-rekend: achtduizend soldaten slachtten toen alle bewoners en zelfs de dieren van de vallei af.

Schitterende vallei

Volg vanaf Vallouise de weg verder door het dal tot aan het kale en rotsachtige landschap van **Pré de Madame Carle** (1874 m). De weg is erg spectaculair en afwisselend – het is dan ook zeker een optie om dit deel te voet of met de fiets af te leggen. Voorbij het dorp **Ailefroide** houdt de bebouwing op. De smalle weg kronkelt verder omhoog langs indrukwekkende, grijze rotswanden met af en toe een pluk sneeuw. Er groeien den-nen en allerlei bijzondere planten en bloemen. In de verte wordt de witte gletsjer steeds beter zichtbaar. Aan het einde van de weg wachten een parkeerplaats en een restaurantje met een terras. De hoge berg vlakbij is de **Barre des Écrins** (4101 m), na de Mont Blanc de hoogste top van Frankrijk.